

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرامی: اول سوال بنده این است که عشق چیست؟ معنای حقیقی آن کجا به کار می‌رود؟ و اینکه: چند وقت پیش برای رفیق بنده یک سوالی راجع به مفهوم عشق به وجود اومد و ذهنش رو درگیر کرده بود که رفت دنبالش و خب فهمید که معنای اصلی عشق فقط مخصوص خداست و بقیه مفاهیم که ما عشق می‌نامیم در مورد بقیه چیزها، دوست داشتن خیلی زیاد است. من آن موقع به این زیاد توجه نکردم. اما الان یک سوال ذهنم را خیلی درگیر کرده. ما همگی عاشق ائمه و همسر و پدر و مادر و فرزند و وطن و... هستیم اما اگر اینطور باشد که این ها عشق محسوب نمی‌شود و حتی ما راجع به اهل بیت هم نمی‌توانیم این مفهوم را به کار ببریم و یا اگر مثلاً من که متوجه این مفهوم شدم، بعد ها اگر این موضوع را به همسرم بگویم خب او هم می‌فهمد که عشق این نیست. و خب روابط بین زن و شوهر خدشه دار می‌شود. برخی در پاسخ به این سوال می‌گویند که بله عشق اصلی مال خداست ولی باقی عشق ها (دوست داشتن های خیلی زیاد) وسائلی برای رسیدن به عشق خدا هستند. خب این هم یعنی اینجا ما حب و دوست داشتن را، عل الخصوص راجع به اهل بیت، فقط یک وسیله می‌بینیم. خب این را که دیگر نمی‌توان حب و دوست داشتن یا عشق نامید. یعنی اینکه ما می‌گوییم عاشق اهل بیت و همسرمان و... هستیم و آنها را دوست داریم، یعنی اگر خیلی فرد معتقدی باشیم و بخواهیم در مسیر حرکت کنیم، فقط آنها را وسیله می‌بینیم و الکی می‌گوییم که دوستشان داریم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث در این مورد بسیار مفصل است. در شرح صوتی کتاب «مبانی نظری و عملی حب اهل البیت» عرایضی در این مورد شده است. ما تنها در رابطه با واژه «عشق» دو روایت بیشتر نداریم یکی آن که می‌فرماید: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ عَشِقَ الْعِبَادَةَ فَعَانَقَهَا وَ أَحَبَّهَا بِقَلْبِهِ وَ بَاشَرَهَا بِجَسَدِهِ». و دیگر آن که می‌فرماید: حضرت علی علیه السلام روزی گذرش از کربلا افتاد و فرمود «هَذَا... وَ مَنَاحُ رِكَابٍ وَ مَصَارِعُ عُشَّاقٍ شُهَدَاءَ لَا يَسْبِقُهُمْ مَنْ كَانَ قَبْلَهُمْ وَ لَا يَلْحَقُهُمْ مَنْ بَعْدَهُمْ». : اینجا (کربلا) قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است شهیدانی که نه شهدای گذشته و نه شهدای آینده به پای آنها نمی‌رسند. ولی در هر حال محبت حقیقی و یا عشق، مربوط به کمال مطلق یعنی خداوند است و در این راستا هر آنچه مظهر نور خداوند باشد به اعتبار آن که آینه تجلی انوار الهی می‌باشد، دوست‌داشتنی می‌باشد و در مورد همسر، خود خداوند لطف کرده

و به حکم آیه: « وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً □
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ » خودش، مودت و رحمت را بین آن‌ها ایجاد کرده. موفق باشید